

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**De Ortv Et Progressv Ac Viris Illvstribvs Ordinis
Gloriosissimæ Dei Genitricis, semper Virginis Mariæ de
monte Carmelo**

Trithemius, Johannes

Coloniae Agrippinae, 1643

Catalogus nonnullorum Monasteriorum Prouin. Saxoniae Ord. Carm. Series
Conuentuum Prouin. Germaniae inferioris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64495)

diensa & Erfordienſe, præter alia complura, quæ omnia nunc Hæretici poſſident.

Magdeburgenſe Ordinis huius Cœnobium in *des Eudenburgh* conuertit Magiſtratus eiufdem Urbis anno 1543. in fortalitium *Heideck* nuncupatum, proprio tamen irreparabili damno; etenim hoc eodem loco *Tillianus* exercitus anno 1631. *Magdeburgum* occupauit, incendit, & triginta, vel, vt alij dicunt, quadraginta millia incolarum ferro & igne extinxit.

Series Conuentuum Prouin. Germaniæ Inferioris.

Hæc Prouincia anno 1444. die 12. Auguſti in Cœpitulo Prouinciali *Geldriæ*, *B. Ioanne Soreth* Præſide, celebrato, diuiſa eſt in quatuor quaſi regiones: quarum *Prima* complectebatur Conuentum

Colonienſem,	Treuirenſem,
Arlunenſem,	Geldrienſem,
Aquiſgranenſem,	Marcoduranum,
Morſenſem,	Antoniacenſem, ſiue S.

Secunda

(*Antonij.*)

Bruxellenſem,	Harlemenſem,
Mechlinienſem,	Schonhouienſem,
Thenenſem,	Angienſem,
Alchmarienſem,	Veteris Villæ,
Antuerpienſem.	

Tertia

Boppardienſem,	Crucenacenſem,
Moguntinenſem,	Wenenſem,
Spirenſem,	Wormarienſem,
Argentinenſem,	Hirtzhornenſem,
Hufenſem.	

Quarta

Francofurtienſem,	Caffellenſem,
Waldeſſenſem,	Ylicenſem,
Appingenſem,	Spangenbergienſem,
Vltraiectenſem,	Achenſem,
Fliffingenſem.	

Co

Colonienſis Conuentus primus fundator (vt do-
 cet Erhardus Winheim Carthuſianus in *Sacrario A-*
grippina) extitit è nobili genere , BRVNO quidam
 acerrimus contra Saracenos miles Aſiæ victor,
 Bernhoff cognominatus ; qui anno ſalutis milleſi-
 mo nonageſimo octauo huius Ordinis Religioſos
 è monte *Carmelo* ſecum *Coloniã* deduxit : ſicut
 etiam ſubiecti verſus , ex antiquis huius Cœnobij
 monumentis deſumpti reſtantur.

Victores Aſiæ Patriam plerique petentes

E ſacro ſecum mente tulere viros.

Miles Agrippinam diductis Bruno reuerſis

Atria fundauit auſpice noſtra Deo.

Templi vero quod nunc extat , prima dedicatio in-
 cidit in annum milleſimum ducentefimum vigeſi-
 mum , vt patet ex libro quodam , qui reperitur in ar-
 chiuo Parochialis Eccleſiæ S. *Iacobi* *Coloniæ*. Pro-
 duxit Conuentus hic iam inde ab initio fundatio-
 nis , Viros quamplurimos cum vitæ integritate ,
 tum multiplici eruditione & diuinarum litterarum
 ſcientia celeberrimos ; è quibus duodecim ad Epi-
 ſcopalem euecti ſunt dignitatem. Commoraban-
 tur autem in hoc Cœnobio , circa annum Domini
 milleſimum ducentefimum ſexageſimum ordina-
 riè quingenti & plures *Carmelitæ*.

Boppardienſe Monafterium , omnium huius Or-
 dinis in Germania primum , fundatum creditur cir-
 ca annum Domini milleſimum : primus namque
 Prior huius Monafterij , vt ex Epitaphio eiufdem
 conſtat , obiit anno 1012. Ex quo manifèſtè patet
 inprimis , quantum à veritate aberrent illi , qui
 Carmelitani Ordinis exordium , ad tempora *Ay-*
merici Patriarchæ Antiocheni reuocant : qui anno
 1121. *Carmelitas* per montem *Carmelum* & ſoli-
 tudines Terræ ſanctæ , ob incurſiones Saraceno-
 rum , diſperſos congregauit , atque ædificato eis
 Monafterio , è Græco more ad mores Latinos
 traduxit , & ex Monachali Mendicantem Religio-
 nem

Colon. Cœ.
 uen. fund.
 an. 1098.

300. olī in
 illo dege-
 bāt Carm.

Cur aliq
 putarint
 tēpore Ay-
 merici Pa-
 triarchæ
 Antioche-
 ni Ord.
 Carm. in-
 cepiſſe.

nem hanc effecit Apostolica qua fungebatur Legati à Latere in Syria auctoritate. Et hæc erroris illorum causa fuit. Cum ergo Boppardiense Ord. Carmel. Monasterium centum, & Coloniense annis viginti tribus, ante tempora Aymerici Patriarchæ fundata sint, quomodo eius tempore Ordo hic primum incepit?

Secundo hinc colligitur, perperam nonnullos dixisse, S. Ludouicum IX. Gallix Regem Carmelitas primum ex Syria in Europam deduxisse; cum ex ætis aperte constet, diu ante reditum S. Ludouici ex Syria, Carmelitas Boppardia, Colonia, & Herbipoli, in Germania: Aylesfordia, Neuvendeni, Brunhamia, Londini, & alibi in Anglia: Senis & Panormi uersis Europæ Provinciis; in Italia extitisse. Primus tamen fuit, qui illos ex Carmelo in Gallias deduxit, excitato eisdem Lugduni & Parisiis opulento Monasterio: in quo plusquam trecenti Fratres degere solebant. Hunc Carmelitarum in Gallias aduentum describit Baptista Mantuanus lib. viii. de sacris diebus, de S. Ludouico agens, his verbis:

Ante tēpo
ra S. Ludo
uici IX. Re
gis Gallia
Carmelit.
fuere in dē
autē illos
primū in
Gallias ex
duxit.

Ionium magna penetravit classe profundum,
Assyrios, Arabesq; petens, ut perditas nostras
Duceret ad leges pulsas ea regna tyrannis.
Multaq; pro Christo passus discrimina tandem
CARMELI iuga conscendit, nostrosq; reuisit
Per montis spelæa PATRES, ubi vixerat olim
Maximus ELIAS, secumq; ad Gallica duxit
Littora plerosque illorum, sic nostra propago
Venit &c.

Et quibusdam interiectis exponens causam, cur Carmelitarum Ordo ita per Europam propagatus sit, inquit:

Cum genus Assyriis nostrum descendat ab oris,
Vnde sit occiduas ut sic compleuerit vrbes?
ANGLIA Conuentus tot habet, tot Scotia tellus,
Credere quot nequeant, qui non videre Britannos.
Creuit apud Gallos, quia REX ut NYMINA quadam
Ob- cius, quan-

- si fecerit Carmelit.* Obseruabat eos, quorum diuina putari
 Digna fuit probitas, & vita simillima **DIVIS**.
 Cur apud Anglorum populos ita creuerit, audi:
 Anglicas in Syrias ueniens exercitus olim
 Achonem Tyrij positam prope littora Ponti,
 Qua prius occurrit, subitis oppresserat armis.
 Accurrere Syri, se proripuere Sabæi
 Ocyus externum annexi propellere Martem.
 Mox belli torrentis aquam, qui mœnia præter
 Labitur obsessis aliquem ne redderet usum.
 Corrupere graui iumentorumq; hominumq;
 Tabe, cadaueribus saniem per flumen, odorem
 Pestiferum per vicinas mittentibus auras.
 Et quia **CARMELI** fontem, qui proximus Vrbi est,
 Audierant **PATRIBVS** nostris absentibus imbrem
 Non dare, quo facerent lymphas arefcere factò
Saraceni occidunt Carmelit. Impete mactarunt quot sunt in monte reperti.
 Et subito fons clausit aquas; sed maior eorum
unde exsiccat fons Carmeli. Barbarica perculsa metu feritatis in urbem
 Pars ierat, Deus hos rabida subtraxit ab ira,
 Nec tulit ex toto genus euanescere nostrum.
Carmeli. Isti igitur sum iam nostros penuria dulcis
 Afflictaret aqua, puteis, & fontibus haustis,
 Atque venenatis passim intra mœnia, & extra,
 Talibus affati verbis languentia castra:
 Ne trepidate viri, nec desperate salutem,
 Fidite Cœlitibus, montis vicina repente
Carm. con solantur deficientes milites. In iuga tendamus, manare videbitis illinc
 Innocuos latices, & amœni pocula fontis.
 His dictis armati omnes per barbara castra
 Impune elapsi montem subière, & in alto
 Vertice congestis saxorum molibus arcem
 Construxere nouam lati, sed fonte reperto
 Funditus exhausto: nam post crudelia **PATRVM**
Nota rem prodigiosã Funera nostrorum defecerat: omnibus ingens
 Incubuit mæror: flexo tum poplite **SANCTI**
 Orauere **PATRES** lymphas, mox flumine factò
 Fons vitreas effudit aquas, qua tempora balli

*Apera perpetuo fecere salubria fluxu.
Ista Duces tanta intuiti MIRACULA secum
In patriam duxere viros, quibus arma negabant
In Laribus sedem Assyrijs, & templa domosq;
Construxere nouas, paucis ita floruit annis
Religio, quasi virga solo depacta feraci,
Et veluti palmes robur translata recepit.*

Cæterum, quia nimis prolixum foret, omnia reliquarum Prouinciarum Monasteria singulatim recensere, his missis, pauca quædam de *Discalceatorum* huius Ordinis Congregationibus & Prouincijs subiungemus: *Discalceatorum* Familia, primitiuam *Carmelitarum* regulam profitentium, quæ toto iam Orbe diffusa latè terras & æquora complet, in duas distincta est congregationes, *Hispanicam* scilicet & *Car. Disc.*
Italicam, seu *S. ELIÆ*, quarum singulæ suum habent *Cōgregatō*
Præpositum Generalem. *Hispanica* à *Sixto V.* Papa *ones & Pro*
in aliquot Prouincias est distributa, & à *Clemente uincia de-*
VIII. proprium obtinuit Generalem, qui in *scribūtur.*
Hispania Sedem habet. Sunt huius instituti Prouinciæ in
Hispania nunc quinque aut sex, & Monasteria frequentissima, tam virorum, quam virginum. Ad eandem Congregationem pertinent *Mexicanum*, & aliæ *India Occidentalis* Prouinciæ. *Italica* seu *S. Elia* Congregatio complectitur non solum *Italia*, verum etiam *Gallia*, *Germania*, *Belgij*, *Polonia*, *India Orientalis*, *Persia*, aliarumq; Prouinciarum Monasteria. Est hæc tam illustris *Carmeli Discalceati* Familia, vna sine dubio, ex nobilioribus Ecclesiæ Dei, & præstantior portio: quod ex innumeris viris, sapientia & sanctitate clarissimis liquet. Hi certe (sine iniuria & inuidia loquimur) vt Angeli veloces, ad saluandas multorum animas, in Orbem sunt à Superioris delapsi: qui non contenti intra domesticos Lares *Cōmendā*
sibi solis vacare, vt veri *Heliades* feruore igniti spiritur ob ze-
tus supremi, quo lucrentur nouas Christo *Iesv* suo lum ani-
nationes & regna, in verbo virtutis Dei, roseo eomatum.
rum vel impenso pro Ecclesiæ Dei, & fide eius cruore
mu-

multo, innumera diuini dedere semina fructus,
 Domestici facti fideles Ecclesiæ, Magnæ virg. Ma-
 tris alumni, ciuesq; Sanctorum, ædificati super fun-
 damentum illud Prophetarum & Apostolorum pri-
 mum; nouissimè autem superædificati ipso primo
 illis velut angulari lapide, Seraphica Virg. matre
 THERESIA, & Angelico viro IOANNE à CRUCE; vt
 accensi, non sub modio abdi, arderent, sed super
 candelabrum Ecclesiæ sanctorum, tanquam ere-
 ctæ in summis montium ciuitates illustres.

COMMENDATUR A DIGNITATE
 ET SANCTITATE CVLTORVM.

Qui ex hoc Ordine,

ROMANI PONTIFICES.

ORDO Carmelitarum dedit in Cathedra Apo-
 stolica, S. DIONYSIVM primum eius nomi-
 nis, qui obiit An. cclxxii.

S. TELESFORVM etiam ex eodem Ordine fuisse
 tradunt, qui post paucos annos in Pontificatu trans-
 actos martyr Christi effectus est. Addunt alij BEN-
 DICTVM etiam martyrem.

PATRIARCHÆ ET EPISCOPI.

- S. Adolphus Episcopus.
- S. Albertus Patriarcha Hierosolymitanus.
- S. Amphilochius Episcopus Iconij.
- S. Andreas de Corsinis Episcopus Fesulanus.
- S. Anastasius Patriarcha Antiochenus.
- S. Basilius Episcopus Cæsariensis, cogno-
 mento Magnus.
- Blasius Episcopus Cremonensis.
- S. Cyrillus Patriarcha Alexandrinus.
- Didimus Episcopus Nicenus.

S. E.